

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/44/2021
Identifikačné číslo spisu: 7208228858
Dátum vydania rozhodnutia: 25.05.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:7208228858.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v spore žalobcu CEMING, spol. s r.o., so sídlom Jarná 5, 040 01 Košice, IČO: 36 608 220, zastúpeného JUDr. Petrom Harakálym, advokátom so sídlom Mlynská 28, 040 01 Košice, proti žalovanému Truck Center Košice s.r.o. v konkurze, so sídlom Topasová 52, 040 11 Košice, IČO: 31 661 980, o zaplatenie 7.211,38 eur s príslušenstvom, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Cob/158/2013-369 z 30. apríla 2014, takto

rozhodol:

I. Konanie o dovolaní žalovaného z a s t a v u j e.

II. Žiadnej zo strán nepriznáva nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Košice II (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 34Cb/27/2009-346 z 18. apríla 2013 zastavil konanie v časti istiny v sume 693,75 eur (výrok I.). Výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6.517,63 eur spolu so 14,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 6.517,63 eur od 21.10.2008 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom III. žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 4.087,95 eur, ktorú sumu je žalovaný povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Petra Harakályho do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom IV. uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy štátu vo výške 258,22 eur na účet Okresného súdu Košice II do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom V. uložil žalovanému povinnosť nahradiť znalečné vo výške 13,28 eur na účet súdneho znalca Ing. R. X. do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Proti tomuto rozsudku (okrem výroku I. o zastavení konania v časti istiny v sume 693,75 eur) podal žalovaný odvolanie. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací rozsudkom č. k. 3Cob/158/2013-369 z 30. apríla 2014 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti a sporovým stranám nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

2. Rozsudok odvolacieho súdu napadol žalovaný dňa 10. júla 2014 dovolaním, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 237 písm. f/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31. decembra 2014 (ďalej aj „OSP“). Spochybňoval tiež správnosť skutkových zistení a právneho posúdenia veci súdmi oboch inštancií. Žiadal, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žiadal priznať náhradu trov dovolacieho konania. Súčasťou dovolania žalobcu bol aj návrh na odklad vykonateľnosti napadnutých rozhodnutí podľa § 243 OSP.

3. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu navrhol, aby dovolací súd predmetné dovolanie ako neprípustné odmietol.

4. V priebehu dovolacieho konania bol uznesením Okresného súdu Košice I č. k. 30K/12/2013-846 z 19. januára 2015 (ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 16/2015 dňa 26. januára 2015) vyhlásený konkurz na majetok žalovaného a do funkcie správcu podstaty bol ustanovený prof. RNDr. Michal Tkáč, CSc., so sídlom kancelárie Werferova 3, 040 01 Košice. Na odvolanie dlžníka (žalovaného) Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 2CoKR/5/2015-887 z 23. marca 2015 potvrdil uznesenie Okresného súdu Košice I o vyhlásení konkurzu a ustanovení správcu. Uznesenie odvolacieho súdu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 74/2015 dňa 20. apríla 2015. Uznesením zo dňa 29. apríla 2015 Okresný súd Košice I rozhodol o výmene správcu tak, že odvolal prof. RNDr. Michala Tkáča, CSc. a ustanovil nového správcu JUDr. Jána Bodnára, so sídlom kancelárie Žriedlová 3, 040 01 Košice. V dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného v čase po podaní dovolania, nastali účinky predpokladané prvou vetou ustanovenia § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“), t. j. došlo (ex lege) k prerušeniu tohto dovolacieho konania (k uvedenému porovnaj tiež nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 393/2012-33 z 12. decembra 2012, publikovaný v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu SR pod č. 53/2012).

5. Podľa § 47 ods. 3 ZKR v znení účinnom do 30. júna 2016 platilo, že v konaniach prerušených podľa odseku 1 možno pokračovať na návrh správcu; správca sa podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania namiesto úpadcu. Od 1. júla 2016 sa odsek 3 §-u 47 ZKR označoval ako odsek 4.

6. Novelou ZKR, uskutočnenou zákonom č. 390/2019 Z. z., s účinnosťou od 1. januára 2020, došlo k novelizácii § 47 ods. 4 ZKR, podľa ktorého (nového znenia) v konaniach prerušených podľa odseku 1 možno pokračovať na návrh správcu; správca sa podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania namiesto úpadcu. Ak návrh na pokračovanie v konaní nie je podaný do konca prvej schôdze veriteľov, súd vyzve správcu a dlžníka, prípadne nerozlučných spoločníkov na strane dlžníka na jeho podanie v lehote nie kratšej ako 30 dní. Ak správca v určenej lehote nevyjadří s pokračovaním v konaní súhlas, súd pokračuje v konaní s dlžníkom, ak pokračovanie v konaní v určenej lehote navrhne dlžník alebo prípadní nerozluční spoločníci dlžníka. Nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní v určenej lehote má účinky späťvzatia žaloby.

7. Podľa prechodného ustanovenia § 206j druhej vety ZKR sa ustanovenie § 47 ods. 4 druhej až štvrtej vety ZKR použije aj na konkurzy vyhlásené pred 1. januárom 2020 (t. j. aj na konkurz vyhlásený na majetok žalovaného - pozn. dovolacieho súdu).

8. Keďže dovolanie predstavuje osobitný procesný návrh vo veci samej rovnako ako žaloba (viď aj ustanovenie § 123 ods. 2 CSP), je prípustná aplikácia ustanovenia § 47 ods. 4 druhá až štvrtá veta ZKR aj na štádium dovolacieho konania, ak je konkurz vyhlásený na majetok dovolateľa a správca nepodal návrh na pokračovanie v dovolacom konaní podľa § 47 ods. 4 prvej vety ZKR s tým, že ak v určenej lehote (nie kratšej ako 30 dní) dovolateľ a ani jeho správca nepodajú návrh na pokračovanie v dovolacom konaní, má nepodanie návrhu na pokračovanie v dovolacom konaní účinky späťvzatia dovolania (viď tiež rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. 3Obdo/71/2018 a sp. zn. 4Cdo/68/2021).

9. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie výzvou zo dňa 22. januára 2015 vyzval prvého správcu žalovaného prof. RNDr. Michala Tkáča, CSc., aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy oznámil svoje stanovisko s pokračovaním v konaní o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30. apríla 2014 č. k. 3Cob/158/2013-369. Správca na výzvu, ktorá mu bola doručená dňa 18. februára 2015, nereagoval. Po výmene správca súd prvej inštancie rovnakú výzvu doručil novému správcovi JUDr. Jánovi Bodnárovi, ktorý v liste zo dňa 14. marca 2018 oznámil, že nesúhlasí s pokračovaním v konaní. Uviedol tiež, že z označenia sporu vyplýva, že ide o uplatňovanie pohľadávky, ktorú si žalobca prihlásil v konkurznom konaní, kde bola v celom rozsahu zistená, a teda nie je viac sporná. Správca svoje stanovisko, že nesúhlasí s pokračovaním v konaní, zopakoval aj v liste zo dňa 12. marca 2021, ktorým reagoval na výzvu súdu prvej inštancie, aby oznámil, či berie dovolanie späť. Zároveň poukázal na novelizované znenie § 47 ods. 4 ZKR, z ktorého vyplýva, že ak správca nepodá návrh na pokračovanie v konaní, úpadca ostáva účastníkom v prerušenom konaní. Výzvou zo dňa 18. marca 2021 vyzval súd prvej inštancie žalovaného (úpadcu), aby v lehote 30 dní oznámil, či navrhuje pokračovanie v konaní, ktoré bolo v súlade s ust. § 47 ods. ZKR ex lege prerušené ako procesný dôsledok konkurzu vyhláseného na majetok žalovaného. Zároveň bol žalovaný poučený o tom, že nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní v stanovenej lehote správcom ani dlžníkom má účinky späťvzatia dovolania. Správca s pokračovaním nesúhlasil, čo súdu oznámil podaním doručeným 12. marca 2021. Ak žalovaný ako dlžník v určenej lehote navrhne pokračovanie v konaní, súd s ním bude pokračovať, v opačnom prípade bude vec predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v zmysle ust. § 446 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalovaný sa k výzve súdu prvej inštancie, ktorá mu bola doručená 7. apríla 2021, nevyjadril a návrh na pokračovanie v predmetnom dovolacom konaní v určenej lehote nepodal; jeho nečinnosť má preto účinky späťvzatia dovolania.

10. Podľa § 446 CSP, ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd dovolacie konanie zastaví.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania, ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), so zreteľom na vyššie uvedené, konanie o dovolaní žalovaného podľa citovaného ustanovenia zastavil.

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (v zmysle druhej vety § 451 ods. 3 CSP).

13. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.